

آداب معاشرت

آداب معاشرت فقط مختص رفتار شما سر میز غذا نیست، آداب معاشرت انعکاسی از چشم انداز کلی شما در روابط اجتماعی و زندگی جمعی است. اینکه در اتوبوس شلوغ جایتان را به پیرزنی که ایستاده است ندهید، چیزی در مورد شما به همه آنهایی که بیننده هستند می فهماند - اینکه حاضر نیستید لحظاتی راحتی خود را به خاطر دیگری به خطر بیندازید.

در اکثر موقعیت ها، تصویر و ظاهر شما بخشی از چیزی نیست که توصیف کننده شماست؛ بلکه همه آن چیزی است که شما را توصیف می کند. کسانی که چیزی در مورد شما نمی دانند با تنها اطلاعاتی که در دست دارند جای خالی ها را پر می کنند، و آن چیزی نیست جز آنچه از رفتار و کردار شما می بینند. صرفنظر از فکری که شما در مورد خودتان دارید، یک عادت اجتماعی بد می تواند معیار فکر دیگران نسبت به شما شود: هر کسی که ببیند شما غذایتان را با دهان باز می جوید خیلی قبل از اینکه شغل یا تخصص شما را به خاطر بسپارد، آنرا به یاد خواهد آورد.

معرفی نکردن افراد

چه در یک موقعیت شغلی باشید و چه اجتماعی، اگر فراموش کنید که دو نفر را به هم معرفی کنید، بسیار زشت و ناشایانه به نظر خواهد رسید زیرا شما تنها آشنای مشترک آنها هستید.

قوانین پذیرفته شده ای برای نحوه معرفی کردن حرفه ای وجود دارد (مثل اول گفتن نام فردی که از نظر حرفه ای مقام بالاتری دارد)، اما هیچکدام از آنها به اندازه اینکه یادتان نرود آنها را به هم معرفی کنید، مهم نیست.

تکان ندادن به خود برای تلفن حرف زدن

تقریباً در همه موقعیت های اجتماعی، آنهایی که در اتاق شما شریک هستند بیشتر از کسی که به شما زنگ یا پیامک می زند، مستحق توجه شماست. این مسئله وقتی سر میز شام یا موقعیت شخصی مشابهی هستید، قابل توجه تر خواهد بود اما برای هر موقعیتی که تنها نباشید صدق می کند. حتی اگر با افرادی کاملاً غریبه در یک صف ایستاده باشید،

سعی کنید تا جایی که ممکن است تماس تلفنیتان را برای خودتان نگه دارید.

بحث کردن سر یک صورتحساب

این یک قانون ساده برای موقعیت های غذا خوری دسته جمعی در بیرون از منزل است: همیشه برای پرداخت کردن یا سهمی شدن در پرداخت آماده باشید. باید پیش بینی کنید که یکی از اعضای گروه به خود اجازه بدهد که غذایی فوق العاده گران سفارش دهد.

اگر چنین مسائلی بارها موجب اذیتتان بوده است، به جای اینکه در رستوران سر صورتحساب بحث کنید، در موقعیتی دیگر با آن برخورد کنید. علاوه براین، خیلی راحت می توانید در چنین موقعیتی نشان دهید که فردی بخشنده و بزرگواری هستید.

دیر رسیدن

آدمها دوست دارند که حس کنند بر آنها ارزش گذاشته می شود و اگر به دنبال راهی مطمئن هستید که به کسی نشان دهید هیچ ارزشی برای او قائل نیستید، دیر سر قرارتان با او برسید. می توانید ۲۰ دقیقه دیرتر با یک توضیح خوب و منطقی برسید اما بالاخره بهانه شما هر چه که باشد، فرد مقابل به این فکر خواهد کرد که چرا باید بیش از شما برای رابطه تان ارزش و احترام قائل باشد. بخصوص در یک موقعیت کاری، در برخورد با مشتریان و رئیس، دیر رسیدن راهی بسیار عالی برای جدا کردن کارمندان توانا و ملاحظه کار و کارمندان بهانه گیر و بی توجه است.

تقدیم نکردن محل نشستن خود

به همان ترتیبی که بسیاری از قوانین آداب معاشرت برای این طراحی شده اند که فردی خودمحمور به نظر نرسد، قانون "تقدیم محل نشستن خود به فردی که نیاز بیشتری به آن دارد" یکی از اصول شخصیتی اساسی انسان بوده و هیچ نیازی به بحث در مورد سیاست های جنسیتی ندارد.

شاید آن زن باردار یا پیرزن ناتوان آنقدرها نیازی به صندلی شما در اتوبوس نداشته باشند و شاید شما روز بسیار

بدی داشته اید، پاهایتان درد می کند و اتوبوس هم پر از آدم های بدبخت و بیچاره است اما به هر ترتیبی هست از نیاز خود چشم پوشی کرده و صندلیتان را به فردی نیازمندتر تقدیم کنید.

برخورد ضعیف با پرسنل خدمات

هیچ اشکالی ندارد که با اشاره ابراز کنید که از خدماتی رضایت نداشته اید اما درست نیست که اگر خیلی وضع مالی خوبی ندارید یا برای هزینه های آن خدمات آمادگی نداشته باشید، از تذکر دادن خودداری کنید. به همین ترتیب، درست هم نیست که بخاطر اشکالات خیلی کوچک غذای رستوران را پس بفرستید و با کارمندان و پرسنل طوری رفتار کنید که انگار مستخدم شما هستند.

فقط در مورد خودتان حرف بزنید

خودپرستی اصلاً خصوصیت جالبی نیست. درست است که بعضی افراد بخاطر غرور و خودخواهی که دارند افراد را به سمت خود جذب می کنند اما دلیل نمی شود که شما هم از آنها تقلید کنید. اینکه در مکالمات و گفتگوها فقط خودتان حرف بزنید و به هیچکس اجازه حرف زدن ندهید هم اصلاً کار زیبایی نیست چون دقیقاً همان نتیجه را دارد. اجازه بدهید دیگران هم نظراتشان را بگویند و وقتی از شما سوال می کنند نیازی نیست برای همه سوالات سه ساعت جواب بدهید. سعی کنید از دیگران سوال کنید این باعث می شود احساس کنند به جز خودتان برای دیگران هم ارزش قائل هستید.

رعایت نکردن آداب باشگاه های ورزشی

آداب باشگاه رفتن بسیار ساده است اما با اینحال خیلی ها هستند که با رعایت نکردن این آداب باشگاه را به محیطی ناخوشایند تبدیل می کنند. اینها همان هایی هستند که یک دستگاه ورزشی را دقایق متمادی اشغال می کنند بی آنکه به نظر برسد کار مفیدی با آن انجام بدهند. همان هایی که وزنه ها و دمبل ها را وسط باشگاه رها می کنند و بعد از انجام کار آن را سر جای خود قرار نمی دهند و ممکن است پای کسی به آنها گیر کند و موجب صدمه زدن به دیگران شوند. همان هایی که موقع نشستن روی دستگاه ها از حوله شخصی استفاده نمی کنند و جای عرق بدنشان را روی همه دستگاه ها بر جای می گذارند.

یک قانون کلی شاید بتواند همه باشگاه ها را از شر چنین افرادی خلاص کند: نباید طوری رفتار کنید که انگار مهمترین آدم روی زمین هستید. طوری رفتار کنید که در آن فضا با دیگران شریک هستید.

آرایش کردن در اماکن عمومی

آرایش کردن در محیط عمومی تجاوز به حق اجتماعی ما محسوب می شود؛ چه فکر کنید کسی نگاهتان می کند چه نه، این کار درست نیست. هر کاری که محل آن سرویس بهداشتی است، مثل گرفتن ناخن ها، تمیز کردن چشم ها و هر چیز مربوط به بهداشت شخصی، نیز از این جمله است. یک سنت قدیمی می گوید زمانیکه در محلی عمومی هستید، از دست زدن به صورت خود خودداری کنید.

غذا خوردن با دهان باز

مثل حیوانات غذا خوردن یکی از بدترین اشتباهات اجتماعی است. این عادت زشت نه تنها شما را زیر سوال می برد بلکه اطرافینتان که می خواهند از غذای خود لذت ببرند را نیز مشمئز می کند.

این مسئله مخصوصاً برای خانم ها اهمیت بسیار زیادی دارد و نشانه یک مرد بی کلاس است.